

сашеначалнико и фанѧ го, и заповѣда да го вжржатъ съ двѣ вериги: и пыташе го, кой ѣ и що ѣ оучинилъ.

34 И едни дрѣго нѣщо въкаха въ народатъ, (а дрѣго дрѣго). И понеже не можеше да раздѣке право то заради глчѧва та, заповѣда да го водатъ въ крѣпость тѧ.

35 И когѧто дойдѣ на стѣлаба та, воини те го вдигнаха заради притисненіе то народно:

36 Защо то многъ народъ идеше слѣдъ негѡ и въкаха: довжрши го ѡ свѣтѣтѧ.

37 И като щѣше да влѣзе Павелъ въ крѣпость тѧ, рече ты священачалникъ: даа ли къ ми дозволѣніе да ти подѣмамъ нѣщо; а той мѣ рече: знаешъ ли грѣчески;

38 Не си ли ты (ошъ) вгуптанинъ който предъ нѣколко дни прелжгѧ и извѣде въ пѣстѣна та четъри хілады человекъу разбойницы;

39 И Павелъ рече: азъ самъ человекъ Иудеанинъ, гражданинъ ѡ славныа Кілікійски градъ Тарсъ. И молимъ те, дай ми дозволѣніе да говоримъ къ народѣ.

40 И като мѣ даде дозволѣніе, Павелъ застанѧ на стѣлаба та, и помаха съ ржкѧ та къ народѣ: и като

къдѣ голѣмо молчаніе, начна да говори съ Еврейски азъкъ, и рече:

ГЛАВА КВ.

МЪЖИВЪ КРАТІЕ И ОТИЦѢ, ЧШТЕ СЕГА МОѢ ТО ПРѢДЪ ВАСЪ ѡПРАВДАНІЕ.

2 (И като чѣха че съ Еврейски азъкъ имъ говори, іоше побече къдѣ тишина: и рече):

3 Азъ самъ человекъ Иудеанинъ, и родилъ самъ се въ Тарсъ Кілікійскій, но воспитанъ самъ въ тоа градъ при нозѣ те Гамаліиловы, и наученъ къдохъ по тѣжко на Отѣческіатъ законъ, и бѣхъ ревнителъ Бжій, каквото що сте днѣсь и вше сички те.

4 Азъ гонихъ до смѣрть послѣдователи те на това оученіе, понеже вжрзовахъ и предѧвахъ въ темница та мъжы и жены:

5 Каквото и архіереѧ та ми свидѣтелствѡва, и сички те старѣйшины: ѡ който и писма земахъ къ братѧ та, и ѡтѣвахъ въ Дамаскъ да доведѣмъ вжрзаны во Иерусалимъ ошъа който бѣха тамъ, да ги мжчатъ.

6 И като ѡтѣвахъ и приклижѧвахъ къ Дамаскъ околѡ пладнина, внезапъ ѡсвѣти околѡ мене велика свѣтлостъ ѡ некѡто.